

spørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder, og den skulde lyde saaledes: Agter den højtærede Minister i indeværende Rigsdagssamling at fremsætte et Lovforslag om en Fiskerihavn ved Thyborøn-Kanalen? Det vilde jeg gerne have et aldeles bestemt Svar paa fra den højtærede Minister.

Der er en anden Sag, som jeg heller ikke kan lade uomtalt. Som bekendt er der bygget to nye Høfder ved Bovbjerg, og de har vist sig at gøre saa god Nytté, som Høfder overhovedet kan gøre, idet der er lagt en udmærket Forstrand ud for disse Høfder. Men Syd paa bliver Havet ved at æde sig ind i Bovbjerg, og det skrider derfor Dag for Dag og forsvinder mere og mere. Naar jeg tænker tilbage paa, hvorledes Bovbjerg var, da jeg var Dreng, og hvor meget der nu er forsvundet deraf, maa jeg sige, at det er en forbavsende Forskel, der er at se paa Bovbjerg fra den Tid. Der er endnu en Ting, der maa tages i Betragtning, nemlig, at Fyrtaarnet ligger ikke saa særlig langt fra Skrænten. Det vil ikke vare mange Aar, før det bliver umuligt for de Folk, der bor ved Fyrtaarnet, at bo der, thi Sagen er den, at naar Bygningerne kommer indenfor en vis Afstand fra Skrænten, kan Beboerne ikke holde det ud for Røg, idet Vinden, der kastes op over Skrænten, gaar ned i Skorstenen, saa ingen kan bo der, og der er mange, der har flyttet deres Ejendom allerede for adskillige Aar siden ikke blot af Frygt for, at den skulde styrte ned, men ogsaa af Hensyn til Røgen. Det bliver man ogsaa nødt til at tage i Betragtning, og jeg vil derfor spørge den højtærede Minister, om han i en nær Fremtid agter at fortsætte med Bygningen af Høfder ved Bovbjerg, hvad jeg mener er nødvendigt, hvis vi ikke inden lang Tid skal nødes til at bygge et nyt Fyrtaarn derovre, thi vi kan jo ikke flytte det gamle Fyrtaarn, før vi har det nye, og det vil blive meget bekosteligt.

Da den højtærede Finansminister forelagde Finanslovsforslaget, udtalte han, at „de Indtægtslove, som er vedtaget, i Forbindelse med de foretagne Bespærelser vil kunne sikre os et brugbart Grundlag for vor Stathusholdning i den Tid, vi kan overskue, med andre Ord, at vi paa Grundlag heraf vil kunne holde Balance i vor Stathusholdning og holde Balance paa den Maade, at det ikke betyder Stagnation, men at vi kan fortsætte de Fremskridt, som saa vel er begyndt paa mange forskellige Omraader her i Landet i den økonomiske og sociale Lovgivning”. Det

er en af de økonomiske Sager, jeg her har rørt ved. Det ser jo ud til, at vi er i Færd med ude ved Vestkysten at komme bort fra disse Spøgelser om Millionhavne og komme ned paa Jorden igen, saa vi kan se, hvad der kan udrettes med rimelige Midler. Det ser ud til, at vi er godt paa Vej til at komme ned til Jorden igen og virkelig faa Forslag frem, der er nogen Mening i; men saa haaber jeg ogsaa, Statskassen vil faa Raad til at fyldestgøre de rimelige Krav, der vil blive stillet fra den Side. Naar vi ser tilbage paa Kommissionsbetænkningerne om Havne fra Firserne og Halvfemserne, hvoraf der ikke er resulteret een Havn — det hele har været Papir og kun Papir — saa synes jeg, at naar der fremkommer et saadant Projekt som en Havn til 400,000 Kr. for Fiskerne paa Vestkysten, skulde vi ikke nøle med at tage den Sag op. Jeg haaber, at den højtærede Minister heller ikke vil tøve. Jeg haaber, han vil give mig bestemt Svar paa mit Spørgsmaal, om han agter at forelægge et Forslag herom i indeværende Samling, og jeg haaber, at Svaret vil lyde bekræftende.

J. Sørensen: Jeg vil ligesom flere ærede Talere begynde min Tale med at sige, at ogsaa jeg vil afholde min fra storpolitiske Betragtninger og udelukkende holde mig til Finanslovsforslaget og finansielle Spørgsmaal. Der er jo fra flere Sider, ja vel fra de fleste Sider, udtalt Glæde over den store Opgang af Indtægterne og den solide Balance, som synes at være skabt. Indtægterne er jo stegne saaledes paa mange Omraader, at det har overtruffet selv ret dristige Forhaabninger. Men det er heller ingen Skade til, at vi fremdeles tænker paa Sparsommelighed. Reserve- og Kassebeholdningen er ikke alt for velhavende, og der synes ogsaa at være en mærkelig stærk Vækst i visse Udgifter paa Finanslovsforslaget. Det er naturligvis glædeligt, at Militærudgifterne i Aar er 1½ Mill. Kr. mindre end i Fjor, men der er en saa vældig Stigning af Udgifterne i alt Fald paa et Par Budgetter, at jeg synes, den er egnet til at vække Eftertanke. Jeg tænker navnlig paa Kultusministeriets og Indenrigsministeriets Budgetter, der hvert for sig er steget med omtrent 1 Mill. Kr. i Aar. I Fjor steg Kultusministeriets Budget med over 1 Mill. Kr. og Indenrigsministeriets Budget med 700,000 Kr. Disse to Budgetter er altsaa i to Aar stegne med henved 4 Mill. Kr. Jeg tænker paa, at et Par nye Skatter, som i Fjor var meget stærkt omdebatterede, nemlig den saakaldte For-